

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Som jeg antydede i min tale, er jeg sikker på, at denne debat er en debat, der fortsætter. Det bekræftede hr. Aage Frandsen jo også her til sidst. Netop derfor synes jeg faktisk, det er lidt vigtigt at få klargjort, hvor mange det drejer sig om.

Forslaget bygger på et skøn, hvor SF har været ude og spørge i forskellige a-kasser, og det er så blevet til 4.000. Det vil sige, at der måske er 4.000 mennesker, der i dag sidder og er nervøse, og opgaven kan synes, som om den er større, end den i realiteten er.

Vi har faktisk været i gang i Arbejdsministeriet, og vi har fået oplysninger fra Arbejdsmarkedsstyrelsen gennem en undersøgelse, som jeg netop har fået i hånden for et par dage side. Denne undersøgelse, som jeg selvfølgelig gerne vil udlevere til Arbejdsmarkedsudvalgets medlemmer til almindelig gennemlæsning, siger, at der er 1.500 mennesker, der risikerer at miste retten til dagpenge i 2. halvår af 1995.

Der er i øvrigt også nogle tal, som viser, hvad det er for regioner, der er tale om, hvor de mennesker er henne.

Her synes jeg, det er vigtigt at holde fast i det, som hr. Jens Peter Vernersen sagde i sin ordførertale. For hvis man prøver at holde tallene op amt for amt eller region for region, kan man se, hvor mange der eksempelvis falder ud i Viborg Amt i forhold til det antal job, der rent faktisk bliver formidlet i Viborg Amt. Der er det 38 mennesker, der risikerer at miste retten til dagpenge i det sidste halvår af 1995. Og hvis man tager, hvor mange nyanmeldte arbejdspladser der er kommet til i Viborg Amt i 2. kvartal i 1994 – der er ikke noget, der tyder på, at det går ned – så er det 3.795. Set i det lys, at man fra arbejdsformidlingen bliver bedt om at skaffe arbejdskraft til 3.795 arbejdspladser, er det jo ikke nogen uoverkommelig opgave også at skaffe plads og være bevidst i sin formidling til de 38, der hænger længst ude på vippen, om, at de måske lige præcis skal have nogle af de her job.

Jeg siger det, fordi vi faktisk er optaget af, at dette ikke bliver et problem, hvor nogle kommer ud af dagpengesystemet uden egen skyld og uden at have fået mulighed for at få anvist nogle af disse job. Det er altså overskueligt, det er ca. 1.500, det drejer sig om i 2. halvdel af næste år. Der vil være nogle af dem, der går over i det sociale system med de tilbud og det forsørgelsesgrundlag, der er dér, og der vil være andre, der ikke gør det.

Derfor har vi også spurgt om, hvor mange der er gift, og hvor mange der ikke er gift. Af de 1.500 er der 38 pct., der er gift. Det vil sige, at det er ca. 1.000 mennesker, der går over til et andet system, hvor de også får hjælp, hvor de også får muligheder.

Der er altså ikke nogle sorte huller, som tusindvis af mennesker falder ned i, og netop derfor er det et problem, som skal løses. Vi har også i det arbejdsmarkedsserviceeftersyn, som fru Vibeke Peschardt talte om, lige præcis det her i kikkerten, for vi vil ikke have, at der er nogen, der behandles dårligt i vores samfund.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg takker ministeren for disse oplysninger. Det er jo sådan, at når man udarbejder sine beslutningsforslag med de muligheder, man har, med hensyn til at indhente oplysninger, kan man ikke altid ramme rigtigt med hensyn til, hvor mange mennesker det drejer sig om. Jeg tror heller ikke, at ministeren havde disse præcise oplysninger, da vi skrev vores forslag.

Det viser sig så, at problemet ikke er så stort. Det er kun godt. Og det viser også, at så er det heller ikke så dyrt at løse det problem. Det vil sige, at det må kunne lade sig gøre at løse det enten med en model som den, vi har foreslået, eller i et samarbejde mellem kommunerne og arbejdsformidlingerne. For selv om det er færre, er det alligevel lige så slemt for dem, det drejer sig om.

Vi har heller ikke – og det ved jeg også, at ministeren ikke mener, at vi har – antydnet, at der er tale om en hel masse mennesker, i tusindvis og alt sådan noget. Nej, vi har skrevet, at det var ca. 4.000 mennesker – det troede vi på det tidspunkt at der var tale om. Det kan også have været tal, som man har skønnet tidligere, men det, at det netop er lykkedes at få nogle i job, betyder så, at tallet alene af den grund er faldet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning